

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2005. május 11. *

A T-160/02–T-162/02. sz. egyesített ügyekben,

a **Naipes Heraclio Fournier SA** (székhelye: Vitoria [Spanyolország], képviseli: E. Armijo Chávarri ügyvéd)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviselet: kezdetben J. Crespo Carrillo, később O. Montalto és I. de Medrano Caballero, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

* Az eljárás nyelve: spanyol.

NAIPES HERACLIO FOURNIER KONTRA OHIM – FRANCE CARTES (KARDOT ÁBRÁZOLÓ KÁRTYALAP, BUZOGÁNY
LOVAS ÉS KARD KIRÁLY)

másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó az Elsőfokú
Bíróság előtt:

a **France Cartes SAS** (székhelye: Saint Max [Franciaország], képviseli: C. de Haas
ügyvéd),

az OHIM második fellebbezési tanácsának 2002. február 28-i (R 771/2000-2.,
R 770/2000-2. és R 766/2000-2. sz. ügy), a Naipes Heraclio Fournier SA és a France
Cartes SAS közötti törlési eljárásokra vonatkozó határozatai ellen benyújtott kereset
tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK
ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (harmadik tanács),

tagjai: M. Jaeger elnök, V. Tiili és Czucz O. bírák,

hivatalvezető: I. Natsinas tanácsos,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2002. május 17-én benyújtott
keresetlevelekre és a 2003. június 16-án benyújtott válaszbeadványra,

tekintettel az OHIM-nak az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2002. november 22-én benyújtott válaszbeadványaira és 2003. augusztus 5-én benyújtott viszonzválaszára,

tekintettel a beavatkozónak az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2002. november 22-én benyújtott válaszbeadványaira és 2003. november 7-én benyújtott viszonzválaszára,

tekintettel a jelen ügyeknek az írásbeli és a szóbeli szakasz lefolytatása, valamint az ítélethozatal céljából történő, az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 50. cikke szerinti egyesítésére,

a 2004. november 30-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

Ítéletet

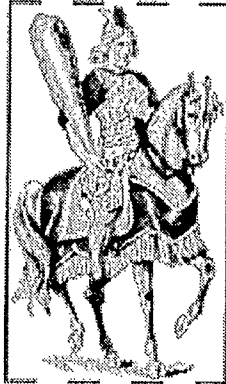
A jogvita előzményei

- 1 1996. április 1-jén a felperes a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 92. o.) alapján három közösségi védjegybejelentést nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (a továbbiakban: OHIM).

- 2 A T-160/02. sz. ügyben a lajstromoztatni kívánt védjegy az alább látható ábrás megjelölés volt, amely a bejelentésben található leírás szerint kék, halványkék, sárga és piros színű, és „kardot” ábrázol.

- 3 A T-161/02. sz. ügyben a lajstromoztatni kívánt védjegy az alább látható ábrás megjelölés volt, amely a bejelentésben található leírás szerint piros, sárga, zöld, okker, gesztenyebarna, kék és halványkék színű.

- 4 A T-162/02. sz. ügyben a lajstromoztatni kívánt védjegy az alább látható ábrás megjelölés volt, amely a bejelentésben található leírás szerint sárga, okker, fehér, piros, kék és zöld színű.

- 5 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 16. osztályba tartozó áruk vonatkozásában tették, az alábbi leírással: „játékkártyák”.
- 6 A bejelentett védjegyeket 1998. április 15-én lajstromozták.
- 7 Az iratokból kitűnik, hogy a felperes 1998-ban közösségi védjegyként lajstromoztattott 23, spanyol kártyalapot vagy ezeken szereplő figurákat ábrázoló ábrás védjegyet, köztük a fent leírt három védjegyet.

- 8 Az iratok alapján az is egyértelmű, hogy a felperes 2000. február 10-ig jogosultja volt a spanyol játékkártya mind a 48 kártyalapján szereplő ábrázolás szerzői jogainak.
- 9 1999. április 7-én a beavatkozó kérelmet nyújtott be ezen lajstromozásoknak a 40/94 rendelet 51. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontja alapján történő törlése iránt, egyrészt mivel a lajstromozások a rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b)-e) pontjában megállapított feltétlen kizáró okok körébe tartoznak, másrészt mivel a felperes rosszhiszeműen járt el a védjegybejelentések benyújtásakor.
- 10 2000. június 15-én a törlési osztály elutasította a szóban forgó védjegyekre vonatkozó törlési kérelmeket azon az alapon, hogy a lajstromozások jogilag megalapozottak voltak, és a beavatkozót a költségek viselésére kötelezte.
- 11 2000. július 19-én a beavatkozó három fellebbezést nyújtott be az OHIM-hoz a 40/94 rendelet 57–62. cikke alapján.
- 12 A felperessel 2002. március 9-én közölt, 2000. február 28-i határozataival (R 771/2000-2., R 770/2000-2. és R 766/2000-2. sz. ügy) (a továbbiakban: megtámadott határozatok) a második fellebbezési tanács helyt adott a beavatkozó fellebbezéseinek, és hatályon kívül helyezte a törlési osztály 2000. június 15-i határozatait. A fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó megjelölések nem alkalmasak megkülönböztetésre a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében, és egyúttal leíró jellegűek a rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében, mivel a játékkártyák átlagos használója ezeket a megjelöléseket úgy értelmezi, hogy azok a spanyol kártya jellemzőit ábrázolják.

A felek kérelmei

13 A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatokat;
- az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

14 Az OHIM azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- utasítsa el a kereseteket;
- a felperest kötelezze a költségek viselésére.

15 A beavatkozó azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- tartsa fenn hatályában a megtámadott határozatokat;
- nyilvánítsa megszűntnek a szóban forgó közösségi védjegyeket;

- a felperest kötelezze a beavatkozónak a törlési és a fellebbezési eljárás során felmerült költségeinek viselésére.

A kérelmek és a beavatkozó által megjelölt jogalapok elfogadhatósága

- 16 A felperes arra hivatkozik, hogy a beavatkozó kérelmeit és megjelölt jogalapjait az Elsőfokú Bíróság nem veheti figyelembe, mivel azok nem irányulnak a megtámadott határozatok hatályon kívül helyezésére vagy megváltoztatására. A felperes szerint az Elsőfokú Bíróság egyszerre nem tarthatja fenn hatályában a megtámadott határozatokat és adhat helyt az arra irányuló kérelmeknek, hogy az Elsőfokú Bíróság más kizáró okból nyilvánítsa megszűntnek a szóban forgó védjegyeket, mint amely a megtámadott határozatokban szerepel.
- 17 Az Elsőfokú Bíróság e tekintetben emlékeztet arra, hogy az eljárási szabályzat 134. cikkének (2) bekezdése szerint a beavatkozónak ugyanolyan eljárási jogaik vannak, mint a feleknek. Támogathatják valamely fél kérelmeit, továbbá a felek által előterjesztettektől független kérelmeket, és jogalapokat terjeszthetnek elő. A 134. cikk (3) bekezdése szerint a beavatkozó válaszbeadványában kérheti a fellebbezési tanács határozatának hatályon kívül helyezését vagy megváltoztatását a keresetlevélben nem szereplő kérdésekben, és a keresetlevélben fel nem vetett jogalapokat terjeszthet elő.
- 18 A beavatkozónak ennél fogva joga van a felek által előterjesztettektől független kérelmeket és jogalapokat előadni. A beavatkozó a következőkkel zárja válaszbeadványát: „Kérjük ezért az Elsőfokú Bíróságot, hogy [a megtámadott határozatokat] hatályában tartsa fenn, amennyiben az[ok] hatályon kívül helyezi[k] az első törlési osztály határozatait; nyilvánítsa megszűntnek a [szóban forgó] védjegy[ek]et és kötelezze [a felperest a beavatkozónak] a törlési és a fellebbezési eljárás során

felmerült költsége[ine]k viselésére”. A felperes szerint a beavatkozó kérelmeiből nem következik egyértelműen, hogy a beavatkozó azt kérné az Elsőfokú Bíróságtól, hogy változtassa meg vagy módosítsa a megtámadott határozatokat a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének a), d) pontja, illetve e) pontjának iii) alpontja alkalmazásával, és másodlagosan a rendelet 51. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján.

- 19 A beavatkozó válaszbeadványainak 62. pontjában kifejtett kérelmeit a 8. és 9. pontokkal együtt kell olvasni. A 8. pont szerint „kéri az Elsőfokú Bíróságot, hogy [a megtámadott határozatokat] hatályában tartsa fenn, amennyiben azt állapítják meg, hogy a szóban forgó megjelölés[ek] nem alkalmas[ak] megkülönböztetésre a játékkártyák tekintetében a Közösség egészében a [40/94 rendelet] 7. cikk[ének] (2) [bekezdése] és a 7. cikk[e] (1) [bekezdésének] b) és c) [pontja] alapján; és nyilvánítsa megszűntnek a védjegy[ek]et a [40/94 rendelet] 7. cikk[e] (1) [bekezdésének] a) és d) [pontja], illetve e) [pontjának] iii) [alpontja] alapján, és másodlagosan a [40/94 rendelet] 51. cikk[e] (1) [bekezdésének] b) [pontja] alapján”. A 9. pont szerint „[m] indamelltt kéri az Elsőfokú Bíróságot, hogy változtassa meg a megtámadott határozat[ok]at, amennyiben azok úgy ítélik meg, hogy a megjelölés[ek] megkülönböztető[ek] Spanyolországban és esetlegesen Olaszországban”.
- 20 A beavatkozónak a fenti 19. pontban ismertetett írásbeli előterjesztéséből egyértelműen kitűnik, hogy a beavatkozó csupán a fellebbezési tanács által megállapított egyes okokat vitatja, és arra tesz javaslatot az Elsőfokú Bíróságnak, hogy fogadjon el további érveket, amelyek szerinte alátámasztják a szóban forgó védjegyek megszűntnek nyilvánítását. A beavatkozó ellenben nem vonja kétségbe a védjegyeket megszűntnek nyilvánító, megtámadott határozatok hatályát. Ezért nem tekinthető úgy, hogy a beavatkozó a 40/94 rendelet 63. cikke értelmében a megtámadott határozatok megváltoztatását kéri.
- 21 A beavatkozó továbbá lényegében arra kéri az Elsőfokú Bíróságot, hogy kötelezze az OHIM-ot a szóban forgó közösségi védjegyek megszűntnek nyilvánítására.

- 22 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 40/94 rendelet 63. cikkének (6) bekezdése alapján az OHIM köteles megtenni a közösségi bíróság ítéletének végrehajtásához szükséges intézkedéseket. Ennélfogva az Elsőfokú Bíróság nem utasíthatja az OHIM-ot. Ez utóbbinak kötelessége ugyanis az Elsőfokú Bíróság ítéleteinek rendelkező részéből és indokolásából levonni a következtetéseket (az Elsőfokú Bíróság T-331/99. sz., Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld kontra OHIM [Giroform] ügyben 2001. január 31-én hozott ítéletének [EBHT 2001., II-433. o.] 33. pontja; a T-34/00. sz., Eurocool Logistik kontra OHIM [EUROCOOL] ügyben 2002. február 27-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-683. o.] 12. pontja és a T-129/01. sz., Alejandro kontra OHIM – Anheuser-Busch [BUDMEN] ügyben 2003. július 3-án hozott ítéletének [EBHT 2003., II-2251. o.] 22. pontja). Tehát a beavatkozónak arra irányuló kérelmei, hogy az Elsőfokú Bíróság utasítsa az OHIM-ot a szóban forgó védjegyek megszűntnek nyilvánítására, elfogadhatatlanok.
- 23 A beavatkozó végül kéri a felperes kötelezését a törlési és a fellebbezési eljárás során felmerült költségek viselésére.
- 24 Emlékeztetni kell arra, hogy az eljárási szabályzat 136. cikkének (2) bekezdése értelmében a „feleknél a fellebbezési tanács előtti eljárással kapcsolatban szükség-szerűen felmerült költségeket, valamint a beadványoknak és egyéb iratoknak az eljárás nyelvére történő, a 131. cikk 4. §-ának második bekezdésében előírt fordításának költségeit megtéríthető költségeknek kell tekinteni”. Ebből következően a törlési eljárásban felmerült költségeket nem lehet megtéríthető költségeknek tekinteni. A beavatkozónak a felperes költségekre való kötelezésére irányuló kérelmeit ezért a törlési eljárásban felmerült költségekre vonatkozó részükben mint elfogadhatatlanokat el kell utasítani.

Az ügy érdeméről

- 25 Hatályon kívül helyezés iránti keresetei alátámasztására a felperes két jogalapra hivatkozik: a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának, illetve a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértésére.

26 A vizsgálatot a második joggal kell kezdeni.

A második, a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértésére vonatkozó jogalap

A felek érvei

27 A felperes előadja, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja olyan adatokra vonatkozik, amelyeket rendszerint valamely áru vagy szolgáltatás fő jellemzőinek megjelölésére használhatnak, és amelyek megfelelően alkalmasak ezen informatív szerep betöltésére. Ez a tilalom tehát kizárólag annak elkerülésére irányul, hogy olyan jeleket vagy adatokat lajstromozzanak védjegyként, amelyek rendszerint az áruk, szolgáltatások vagy ezek jellemzőinek feltüntetésére szolgáló eszközökkel fennálló hasonlóságuk miatt nem tudják betölteni azt a szerepet, hogy az ezeket forgalmazó vállalkozásokat azonosítani lehessen.

28 A jelen ügyben a fellebbezési tanács tévesen ítélte meg, hogy a szóban forgó védjegyek kizárólag a vonatkozó áruk jellemzőit leíró jelekből állnak. A felperes szerint a fellebbezési tanács csak a játékkártya kard és buzogány színeit vizsgálta a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja szempontjából.

29 A fellebbezési tanács ennek során nem fogalmazott meg önálló és független érvelést arra vonatkozóan, hogy a szóban forgó védjegyek megsértették volna a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontját.

- 30 A felperes továbbá előadja, hogy a fellebbezési tanács túlságosan kiterjesztette az e rendelkezésben megállapított tilalom alkalmazási körét. A buzogány lovast és a kard királyt ábrázoló megjelölések a felperes szerint nem állnak kizárólag leíró elemekből.
- 31 Valójában, ami a buzogány lovast illeti, a védjegy egy leíró jellegűnek mondott első elemből áll, ez a lovas kezében tartott buzogány, valamint egy olyan második elemből, amely semmi esetre sem feleltethető meg ennek a meghatározásnak, ez pedig a lovas figurája, amelynek nagyobb jelentősége van, és amely egyedi és megkülönböztető, a külön-külön vizsgált elemek leíró jellegűnek mondott dimenzióján túllépő jelleget kölcsönöz a védjegynek. Ugyanezek a megfontolások érvényesek a kard király figurájára, amelynek vonatkozásában a leíró jellegűnek mondott elem a király kezében tartott kard.
- 32 A felperes szerint a fellebbezési tanács elmulasztotta figyelembe venni azt a tényt, hogy a szóban forgó védjegyeket alkotó motívumok nem egy bizonyos árufajta – mint a kard és buzogány színeket tartalmazó spanyol kártya – azonosítására szolgáló megjelölések, hanem szokatlan és egyedi motívumok, amelyek többek között egy kardot vagy a kártya egyik lapját hivatottak jelölni. A felperes hangsúlyozza, hogy több száz különböző ábrázolás létezik a spanyol kártya 40 vagy 48 lapból álló csomagjában a tíz vagy tizenkettő, kard illetve buzogány színét tartalmazó lap megjelenítésére. Ami a kardot illeti, a szóban forgó védjegyet tartalmazó ábra a spanyol kártya egyik lapjának sem felel meg, mivel kitalált motívumról van szó. Az OHIM elé terjesztett iratok tanúsága szerint nem létezik semmilyen szabály vagy tilalom a spanyol kártya figuráit jellemző alakra, színre vagy részletekre vonatkozóan.
- 33 A felperes vitatja a fellebbezési tanács azon állítását, miszerint a spanyol vagy olasz területen kívüli célközönség a védjegyeket a spanyol kártya színeiként érzékeli. Valószínűtlen, hogy az említett területeken kívüli vásárlóközönség tudja, hogy a spanyol kártyában négy szín van, köztük a kard és a buzogány színe, és felismeri az

ezekhez tartozó különböző kártyalapokat. Mindenesetre nem valószínű, hogy a fogyasztó felismeri a buzogány lovas buzogányának vagy a kard király kardjának képét, és közvetlen kapcsolatot teremt a szóban forgó megjelölés és a spanyol kártya különböző színei között.

- 34 A felperes szerint a játékkártyák potenciális használója a szóban forgó grafikai ábrázolások láttán nem gondolja azt, hogy ezek a megjelölések a spanyol kártya egyik színére (ez esetben egy kis kardot ábrázoló motívumra) vagy egyik lapjára (a buzogány lovast vagy a kard királyt megjelenítő jelképre) utalnak, hanem egy bizonyos játékkártya-gyártóval kapcsolatos megjelöléseknek érzékeli ezeket.
- 35 Az OHIM előadja, hogy a fellebbezési tanács helyesen alkalmazta a 40/94 rendeletet, mivel egyáltalán nem vélte úgy, hogy a rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b), illetve c) pontjában megállapított feltétlen kizáró okok egymással összefüggenek, és nem tagadta, hogy az egyes kizáró okoknak saját alkalmazási területe van. Ennek ellenére a fellebbezési tanács ugyanezen érvelés alapján arra a következtetésre jutott, hogy a szóban forgó megjelölésekre ez a két feltétlen kizáró ok vonatkozik.
- 36 A fellebbezési tanács ezért helyesen állapította meg, hogy az egyszerű, közönséges kard és a buzogány lovast és a kard királyt ábrázoló egyszerű, közönséges kártyalapok közvetlenül és egyenesen azokra az árukra utalnak, amelyeket ezeknek a megjelöléseknek kell azonosítaniuk, továbbá helyesen jutott arra a következtetésre, hogy ezek a megjelölések leíró jellegűek, mivel az átlagos fogyasztó ezeket a spanyol kártya jellemzőinek ábrázolásaként értelmezi.
- 37 A beavatkozó előadja, hogy a kérdéses védjegyek kizárólag a szóban forgó áruk jellemzőit leíró jelekből állnak: spanyol típusú játékkártya kard színű, egyet érő lapja;

spanyol típusú játékkártya buzogány színű, lovas figurájú lapja; spanyol típusú játékkártya kard színű, király figurájú lapja. Ezeket semmi esetre sem lehet más játékkártyát jelölő megjelölésként érzékelni. A célzott vásárlóközönség ezért közvetlenül értesül az áru fajtájáról (játékkártya), az áruk rendeltetéséről (játék céljára szolgáló kártyacsomag lapja) valamint minőségéről, mennyiségéről és értékéről.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 38 Emlékeztetni kell arra, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha „kizárólag olyan jelekből vagy adatokból áll, amelyeket a forgalomban az áru vagy a szolgáltatás fajtája, minősége, mennyisége, rendeltetése, értéke, földrajzi származása, előállítási vagy teljesítési ideje, illetve egyéb jellemzője feltüntetésére használhatnak”. A rendelet 7. cikkének (2) bekezdése ezenkívül úgy rendelkezik, hogy az „(1) bekezdést akkor is alkalmazni kell, ha a kizáró ok csak a Közösség egy részében áll fenn”.
- 39 A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja kizárja, hogy ilyen jeleket vagy adatokat védjegyként lajstromozzanak, és ezáltal egyetlen vállalkozás számára fenntartsanak. Ez a rendelkezés tehát azt a közérdekű célt szolgálja, hogy az ilyen jeleket vagy megjelöléseket bárki szabadon használhassa (lásd értelemszerűen a Bíróság C-108/97. sz. és C-109/97. sz., Windsurfing Chiemsee egyesített ügyekben 1999. május 4-én hozott ítéletének [EBHT 1999., I-2779. o.] 25. pontját; a C-53/01–C-55/01. sz., Linde és társai egyesített ügyekben 2003. április 8-án hozott ítéletének [EBHT 2003., I-3161. o.] 73. pontját; a C-104/01. sz. Libertel-ügyben 2003. május 6-án hozott ítéletének [EBHT 2003., I-3793. o.] 52. pontját; a C-265/00. sz., Campina Melkunie ügyben 2004. február 12-én hozott ítéletének [EBHT 2004., I-1699. o.] 35. pontját, és a C-363/99. sz., Koninklijke KPN Nederland ügyben hozott ítéletének [EBHT, I-1619. o.] 95. pontját).

- 40 Azok a jelek vagy adatok esnek a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja hatálya alá, amelyek az érintett fogyasztói kör szempontjából általános használatban közvetlenül vagy lényeges jellemzőjére utalással leírják azt az árut vagy szolgáltatást, amely tekintetében a lajstromozást kérték (a Bíróság C-383/99. P. sz., Procter & Gamble kontra OHIM ügyben 2001. szeptember 20-án hozott ítéletének [EBHT 2001., I-6251. o.] 39. pontja).
- 41 Valamely védjegy leíró jellegét egyrésről az érintett áruk és szolgáltatások vonatkozásában, másrésről az érintett vásárlóközönség által a megjelölésnek tulajdonított értelem szempontjából lehet csak megítélni (az Elsőfokú Bíróság T-356/00. sz., DaimlerChrysler kontra OHIM [CARCARD] ügyben 2002. március 20-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-1963. o.] 25. pontja).
- 42 A jelen ügyben mindenekelőtt meg kell jegyezni, hogy a szóban forgó védjegyekkel jelölt áruk játékkártyák. Tény továbbá az is, hogy spanyolnak mondott, Spanyolországban gyakran használatos játékkártyáról van szó, jóllehet a felperes állítása szerint a szóban forgó védjegyeket más típusú játékkártyákon is használja.
- 43 Az iratokból kitűnik, hogy a spanyol kártya („la baraja española”) 40 vagy 48 lapból áll, ezek: az ásztól a hetesig vagy a kilencesig, ezt követi a bubi („sota”), a lovas („caballo”) és a király („ rey”). A négy szín: az aranypénz („oros”), a kupa („copas”), a buzogány („bastos”) és a kard („espadas”).
- 44 Tényként állapítható meg tehát, hogy a szóban forgó három védjegyből kettő a spanyol kártya két lapját ábrázolja: a buzogány lovast (T-161/02. sz. ügy) és a kard királyt (T-162/02. sz. ügy). Ami a kard ábrázolását illeti (T-160/02. sz. ügy), ez nem feleltethető meg valamely kártyalapnak, de olyan jelképes elemet ábrázol, amelyet a

kard lapok színének megjelenítésére használnak. A beavatkozó által előadottakkal ellentétben a kard nem jelent egyest vagy „ászt”. Az iratokból ugyanis kiderül, hogy az ászt jelentő kard lap különbözik a fenti 2. pontban bemutatott jelképtől.

- 45 A célzott vásárlóközönsséggel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy abba valamennyi potenciális játékkártya-fogyasztó beletartozik, különösen a spanyolok. A szóban forgó árukat általános fogyasztásra szánták, nem pedig csak hivatásos kártyajátékosoknak vagy kártyabarátoknak, hiszen bárki bármikor szerezhethet ilyen árut, rendszeresen vagy alkalmoszerűen. Ennélfogva a célzott vásárlóközönsségbe a szokásosan körültekintő és tájékozott, elsősorban spanyolországi átlagfogyasztó tartozik.
- 46 A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja alkalmazásában így elsőként azt kell vizsgálni, hogy a célzott vásárlóközönsség szempontjából van-e kellően közvetlen és konkrét összefüggés a buzogány lovas és a kard királyt megjelenítő ábrás védjegy, illetve a lajstromozással érintett árucsoportok között (lásd erre vonatkozóan az Elsőfokú Bíróság T-355/00. sz., DaimlerChrysler kontra OHIM [TELE AID] ügyben 2002. március 20-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-1939. o.] 28. pontját).
- 47 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy buzogány lovas és a kard király ábrája még akkor is közvetlenül a játékkártyát idézi fel a célzott vásárlóközönsségben, ha a célközönsség egy része nem is ismeri feltétlenül a spanyol kártyát. Mindenki, aki valaha is játszott már bármilyen kártyával életében, felismeri ezekben az ábrákban a játékkártya megjelenítését, hiszen a király és a lovas gyakran használt jelképek a kártyákon. Ezt a megállapítást nem dönti meg az a tény sem, hogy a vásárlóközönsség spanyol kártyát nem ismerő része nem feltétlenül képes közvetlen összefüggést találni ezen ábrák és a két kártyalap színe és értéke között.

- 48 Mindenesetre a spanyol vásárlóközönség szemében a szóban forgó rajzok minden esetben közvetlenül két spanyol kártyalap meghatározott színét és értékét jelölik. A potenciális spanyol játékkártya-fogyasztó valójában a szóban forgó megjelölések mindegyikét egy adott kártyalapra utalásként érzékeli.
- 49 E tekintetben meg kell állapítani, hogy bár – mint a felperes állítja – valóban számtalan különböző ábrázolás létezik, amellyel meg lehet jeleníteni egy adott színbe tartozó lapot, ám valamennyi, spanyol kártyát gyártó és forgalmazó vállalkozás szükségszerűen használja a lovas és a buzogány jelképét a buzogány tizenegyes lap megjelenítésére, illetve a kard és a király jelképét a kard tizenkettes lap megjelenítésére. Ezért nem fogadható el a felperes azon érve, miszerint nem létezik semmilyen szabály vagy tilalom a spanyol kártya figuráit jellemző alakra, színre vagy részletekre vonatkozóan.
- 50 Arra is emlékeztetni kell, hogy bár a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerint az ott megállapított kizáró ok feltétele, hogy a megjelölés „kizárólag” olyan jelekből vagy adatokból álljon, amelyeket az érintett áruk vagy szolgáltatások jellemzőinek feltüntetésére használhatnak, nem feltétele azonban az, hogy ezek a jelek vagy adatok az adott jellemzők feltüntetésének kizárólagos eszközei legyenek (lásd értelemszerűen a Campina Melkunie [hivatkozás fent] ítélet 42. pontját és a Koninklijke KPN Nederland ítélet [hivatkozás fent] 57. pontját). Ennélfogva az, hogy lovast, királyt, kardot vagy buzogányt kis mértékben eltérően is lehet ábrázolni, nem változtat azon a tényen, hogy a szóban forgó védjegyek a játékkártya jellemzőit leíró jellegűek.
- 51 Ennélfogva – és különösen a spanyol vásárlóközönség számára – közvetlen és konkrét összefüggés van a szóban forgó védjegyek és a kártyalapok között.

- 52 Másodikként azt kell megvizsgálni, hogy a célzott vásárlóközönség szempontjából van-e kellően közvetlen és konkrét összefüggés a kardot megjelenítő ábrás védjegy és a lajstromozással érintett árucsoportok között.
- 53 Meg kell jegyezni, hogy legalábbis a spanyolországi, játékkártyát használó potenciális fogyasztó úgy érzékeli a szóban forgó megjelölést, mint amely a spanyol kártya egyik színére utal. Ezért, legalábbis a spanyol vásárlóközönség számára, közvetlen és konkrét összefüggés van az adott védjegy és az adott áruk, vagyis a játékkártyák között.
- 54 Ráadásul valamennyi, spanyol kártyát gyártó vagy forgalmazó vállalkozás szükség-szerűen használja a kard jelképét a kard színű lapok megjelenítésére.
- 55 Mivel valamely bejelentett védjegy lajstromozásának elutasításához már az is elegendő, ha a feltétlen kizáró ok a Közösség egy részében áll fenn, elegendő, hogy a kard ábrázolásaként megjelenő ábrás védjegy Spanyolországban leíró jellegű legyen.
- 56 Harmadszorra – ellentétben azzal, amit a felperes állít – a szóban forgó megjelölések lajstromozása megakadályozhatja, hogy a kard szín más ábrázolását, illetve a spanyol kártyában a buzogány lovasnak vagy a kard királynak megfeleltethető lap más ábrázolását lajstromozzák vagy használják.

- 57 Ilyen körülmények között meg kell jegyezni, hogy a szóban forgó védjegyek a jelölt áruk tekintetében leíró jellegűek.
- 58 A felperes azon érvét illetően, miszerint a fellebbezési tanács nem fogalmazott meg önálló és független érvelést a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának állítólagos megsértésére vonatkozóan, meg kell állapítani, hogy a 40/94 rendelet 7. cikkének (1) bekezdésében felsorolt kizáró okok egymástól függetlenek, és azokat önállóan kell vizsgálni. Ezen túlmenően ezen kizáró okokat az alapjukul szolgáló közérdekű cél alapján kell értelmezni. Az egyes kizáró okok vizsgálatakor figyelembe veendő közérdeknek az adott kizáró októl függően különböző szempontokat lehet, illetve kell tükröznie (a Bíróság C-456/01. P. sz., Henkel kontra OHIM ügyben 2004. április 29-én hozott ítéletének [EBHT 2004., I-5089. o.] 45. és 46. pontja, és a C-329/02. P. sz., SAT.1 kontra OHIM ügyben 2004. szeptember 16-án hozott ítéletének [EBHT 2004., I-8317. o.] 25. pontja).
- 59 Mindazonáltal nyilvánvaló átfedés mutatkozik a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b)–d) pontjában szereplő kizáró okok alkalmazási körét illetően. Különösképpen, hogy valamely védjegy, amely a 40/94 rendelet (1) bekezdésének c) pontja értelmében leíró jellegű az áruk vagy szolgáltatások jellemzőit illetően, ennél fogva szükségszerűen nem alkalmas a megkülönböztetésre ugyanezen áruk vagy szolgáltatások tekintetében e rendelkezés b) pontja értelmében. Valamely védjegy azonban nem lehet más okból alkalmatlan az áruk vagy a szolgáltatások tekintetében a megkülönböztetésre, minthogy esetlegesen leíró jellegű (lásd értelemszerűen a Campina Melkunie ítélet [hivatkozás fent] 18. és 19. pontját és a Koninklijke KPN Nederland ítélet [hivatkozás fent] 85. és 86. pontját).
- 60 A jelen ügyben nem minősül a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése megsértésének az a tény, hogy a fellebbezési tanács szerint a szóban forgó megjelölések nem alkalmasak a megkülönböztetésre a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében, és egyúttal leíró jellegűek a rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében, mivel a játékkártyák átlagos fogyasztója ezeket a megjelöléseket úgy értelmezi, hogy azok a spanyol kártya jellemzőit ábrázolják. Szemben azzal, amit

a felperes a tárgyaláson előadott, a megtámadott határozatok alapjául szolgáló érvelés nem áll ellentétben a fent hivatkozott SAT.1 kontra OHIM ítéletben kifejtett elvekkel, mivel teljesül a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának alkalmazására vonatkozó feltétel.

- 61 Következésképpen a felperes második jogalapját el kell utasítani.
- 62 Ilyen körülmények között, és mivel elegendő, hogy a felsorolt feltétlen kizáró okoknak csak egyike álljon fenn ahhoz, hogy valamely megjelölés közösségi védjegyként ne kerüljön lajstromozásra (a Bíróság C-104/00. P. sz., DKV kontra OHIM ügyben 2002. szeptember 19-én hozott ítéletének [EBHT 2002., I-7561. o.] 29. pontja ; a Giroform-ítélet [hivatkozás fent] 30. pontja és az Elsőfokú Bíróság T-348/02. sz., Quick kontra OHIM [Quick] ügyben 2003. november 27-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-5071. o.] 37. pontja), nem szükséges a felperes első jogalapját vizsgálni.
- 63 A fentiek alapján a keresetet el kell utasítani.

A költségekről

- 64 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes peresztes lett, ezért az OHIM és a beavatkozó kérelmének megfelelően, a beavatkozónak a törlési osztály előtt felmerült költségei kivételével, kötelezni kell az OHIM és a beavatkozó költségeinek viselésére.

A fenti indokok alapján,

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (harmadik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A kereseteket elutasítja.**
- 2) A beavatkozónak a felperes költségekre való kötelezésére irányuló kérelmeit, mint elfogadhatatlant, elutasítja a törlési osztály előtt felmerült költségek vonatkozásában.**
- 3) A felperest kötelezi a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) költségeinek és a beavatkozó fennmaradó költségeinek viselésére.**
- 4) A beavatkozó kérelmeit ezt meghaladó részükben elutasítja.**

Jaeger

Tiili

Czucz

Kihirdetve Luxembourgban, a 2005. május 11-i nyilvános ülésen.

H. Jung

M. Jaeger

hivatalvezető

elnök